

SKATTEMINISTERIET

Den 5. oktober 1992

Hermed følger svar på spørgsmål 2, 4, 7 og 8 i udvalgets skrivelse af 9. september 1992 (§ 38 – bilag 16) (vedr. FFL 93 § 38).

ANDERS FOGH RASMUSSEN

/ Søren Kjær Jensen

Til Finansudvalget

*Spørgsmål 2:**»Ad § 38.11.01.10. Indkomst- og formueskat af personer*

Der ønskes en redegørelse for, efter hvilke regler forfaldne skatter afskrives som dubiøse. Endvidere ønskes oplyst, hvor i finanslovsforslaget de dubiøse fordringer er udgiftsført.«

Svar:

Der er ikke fastsat generelle retningslinier for afskrivning af skatterestancer i lovgivningen. I den forbindelse bemærkes, at skattemyndighederne traditionelt anvender udtrykket uerholdelig i stedet for »dubiøs«.

Der har udviklet sig en administrativ praksis på området. Denne praksis understøttes af en række forskrifter, der er udsendt til de berørte myndigheder.

Således er der givet regler for afgangsførelse af A-skatter, påkravsgebyrer, B-skatter, restskatter m.v., særlig indkomstskat, tillægsskat samt renter ved Kildeskattedirektoratets meddelelse nr. 1974 – 7 af 22. marts 1974, der fortsat er gældende som ændret ved Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 1990 – 3 af 18. januar 1990.

I cirkulære nr. 1986 – 34 af 6. oktober 1986 har Statsskattedirektoratet fastsat særlige retningslinier for afgangsførelse på grund af gældssanering.

For så vidt angår afgangsførelse af selskabsskatter finder Statsskattedirektoratets cirkulære nr. 1983 – 8 af 30. marts 1983 anvendelse.

De eksisterende retningslinier drager en skillelinie imellem, om en given restance er ophørt (restancen afskrives) eller den blot må betragtes som uerholdelig (restancen afgangsføres).

Afgangsførelse kan ske, fordi restancen må anses for uerholdelig for tiden. I så fald stilles inddrivelsen i bero, men restancen vil fortsat være registreret, indtil den af den ene eller anden årsag måtte ophøre med at eksistere. Først da afskrives restancen.

Afskrivning fordeler sig systematisk på to tilfældegrupper. Den ene har relation til bevillingsmæssig eftergivelse. Den anden omfatter tilfælde, der ikke umiddelbart er foranlediget af restancen.

Bevillingsmæssig eftergivelse af skatterestancer sker efter bestemmelserne i kildeskattelovens §§ 73 B – 73 D.

De øvrige tilfælde omfatter forældelse og præklusion, d.v.s., at en restance ikke er blevet anmeldt i et dødsbo inden proklamafristens udløb, samt skattemyndighedernes deltagelse i kreditorordninger, der bringer dele af de omfattede fordringer til ophør.

Betingelserne for at *afgangsføre* restancer som uerholdelige er også fastlagt i praksis og fremgår ligeledes af de ovennævnte forskrifter. Forinden en restance kan afgangsføres som uerholdelig, skal samtlige inddrivelsesmidler være forsøgt.